

ΕΤΟΣ 60όν

26 Αυγούστου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 35 (3091)

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΝΕΑΝΙΣΚΟΣ

Ἰησοῦς ὁ Πανάγαθος Θεός. Ὁ πλούσιος νέος τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς ἀποκάλεσε τόν Κύριο «ἀγαθό διδάσκαλο», ἐπειδή τόν ἔβλεπε μόνο ὡς ἕναν ἐνάρετο καί σοφό Ἑβραῖο ραβῖνο. Θέλοντας ὁ Κύριος νά διορθώσει τήν ταπεινή γνώμη πού εἶχε ὁ νέος γι' αὐτόν, τόν διέκοψε λέγοντάς του ὅτι ὁ μόνος ἀληθινά ἀγαθός εἶναι ὁ Θεός. Μέ τό λόγo του αὐτόν ἔλκυε τόν νέο στήν ἐπίγνωση τῆς θεϊκῆς του ιδιότητος, διότι πολλῆς φορές ὁ Κύριος ἀποκάλεσε τόν ἑαυτό του ὄχι ἀπλῶς ἀγαθό, ἀλλῆλα φῶς τοῦ κόσμου, ἀλήθεια, ζωή καί πηγὴ τῆς ζωῆς, ἄρτο πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό καί προσφέρει τή ζωὴ στοὺς ἀνθρώπους καί τελείως καθαρό ἀπό τὴν ἁμαρτία.

Ἡ ὠριμότητα τοῦ πλούσιου νεανίσκου. Στὴ συνέχεια ὁ νέος ρώτησε τόν Κύριο πῶς πρέπει νά ζεῖ, γιά νά κληρονομήσει τὴν αἰώνια ζωή. Ὁ Ἰησοῦς τοῦ θύμισε τίς ἐντολές τῆς Ἁγίας Γραφῆς, φανερώνοντας ὅτι δέν εἶναι ἀντίθετος μέ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη. Οἱ ἐντολές τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἰσχύουν καί στήν Καινὴ Διαθήκη ὡς πρὸς τό πνευματικὸ περιεχόμενό τους. Τότε ὁ νέος μέ τὴν ἀπάντηση πού ἔδωσε στόν Κύριο ἀποκάληψε ὅτι αισθανόταν μέσα του πῶς κατὰ ἀκόμη ἔλειπε, γιά νά ἔχει τὴν ἀσφαλὴ ἐλπίδα καί βεβαίωση ὅτι θά κερδίσει τὴν αἰώνια ζωή. Καταλάβαινε ὅτι μόνη ἡ γενικὴ τήρηση τῶν ἐντολῶν δέν φέρνει τὴν ἀνάπαυση στόν ἄνθρωπο. Ἦ ἔχει ἀνάγκη καί τὴν προσωπικὴ πληροφορία ἀπὸ τόν Θεό, γιά νά πορεύεται σωστά στὴ ζωὴ του. Αὐτό ἀκριβῶς ἔδειχνε τὴν ὠριμότητα τοῦ νέου καί τό εἰλικρινές καί ἄδολο ἐνδιαφέρον του γιά τὴ σωτηρία του. Γι' αὐτό ὁ Χριστός, ὅπως μαρτυρεῖ ὁ εὐαγγελιστὴς Μάρκος, τόν συμπάθησε, καί τοῦ φανέρωσε ποιὸ εἶναι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ γι' αὐτόν.

Ἡ ἀνταπόκριση στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γιά τόν πλούσιο νέο τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἦταν νά πουλήσει ὅλα τὰ ὑπάρχοντά του, νά τὰ διαμοιράσει στοὺς πτωχοὺς καί νά ἀκολουθήσει τόν Ἰησοῦ Χριστό. Ἀπὸ πολλοὺς ἄλλοις ὁ Κύριος

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιθ' 16-26)

Τό εμπόδιο του πλούτου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καί λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ἀγαθόν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἶς, ὁ Θεός. Εἰ δὲ θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν, πῆρησον τὰς ἐντολάς. Λέγει αὐτῷ· Ποίας; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τό· οὐ φονεύσεις· οὐ μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Λέγει αὐτῷ ὁ νεανίσκος· Πάντα ταῦτα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου· τί ἔτι ὑστερῶ; Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ἀκούσας δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλθε λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτήματα πολλά. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι πλούσιος δυσκόλως εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν, εὐκόπωτερόν ἐστι κάμῃλον διὰ τρυπήματος ὄραφιδος διελθεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐξεπλήσοντο σφόδρα λέγοντες· Τίς ἄρα δύναται σωθῆναι; Ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο ἀδύνατόν ἐστι, παρὰ δὲ Θεοῦ πάντα δυνατόν ἐστι.

δὲν ζήτησε αὐτό· οὔτε ἀπὸ τὸν Νικόδημο τὸν φαρισαῖο, οὔτε ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ἀριμαθαίας, πού ἦταν ἐπίσημο πρόσωπο, οὔτε ἀπὸ τὸν δαιμονισμένο πού θεράπευσε στὰ Γέργεσα, οὔτε ἐπίσης ἀπὸ ἀρκετούς ἀλλοίους πού οἱ ἴδιοι τοῦ εἶχαν ζητήσει νά γίνουν μαθητές του καί νά τὸν ἀκολουθοῦν ὅπου πηγαίνει. Ὁ πλούσιος νέος εἶχε ἐκλεκτὴ ψυχὴ καί πολλὰς προϋποθέσεις, γιὰ νά ἀναδειχθεῖ μαθητὴς καί ἀπόστολος Κυρίου. Γι' αὐτό καί τὸν τίμησε ἐξαιρετὰ ὁ Κύριος καλώνωντας τον νά ἐγκαταλείψει τὰ πλοῦτη του.

Δυστυχῶς ὅμως ἡ καρδιά τοῦ νέου ἦταν περισσότερο δοσμένη στὰ πλοῦτη, παρά στό λόγιο τοῦ Κυρίου πού ἀπευθυνόταν προσωπικά πρὸς αὐτόν. Δὲν ἐφάρμοζε αὐτό πού διδάσκει ὁ Δαβίδ· «Πλοῦτος ἐάν ῥέει, μὴ προστίθῃσθε καρδίαν». Γι' αὐτό περίληπος ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν Κύριο καί ἀπὸ τὴν προσωπικὴ του σωτηρία.

Ποιοὶ πλοῦσιοι δὲν εἰσέρχονται στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἐλλειπολογώντας ὁ Κύριος τό νέο καί τοὺς ὁμοίους του εἶπε ὅτι εἶναι ἀδύνατον οἱ πλοῦσιοι νά εἰσέλθουν στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· καί πρόσθεσε ὅτι πιὸ εὐκόλο εἶναι νά περάσει καμήλα ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας, παρά πλοῦσιος στὴ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Μὲ τό λόγιο του αὐτό δὲν ἀναφερόταν σὲ ὅλους γενικά τοὺς πλοῦσιους, διότι καί ὁ Ἀβραάμ καί ὁ Ἰώβ καί ἄλλοι ἅγιοι ἄνθρωποι ἦταν πλοῦσιοι. Ἄναφερόταν σὲ κάθε ἄνθρωπο πού ὁ πλοῦτος τῆς καρδιάς του βρίσκεται σὲ ὅ,τι

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν ἕνας νέος ἐπλησίασε τὸν Ἰησοῦ καὶ τοῦ εἶπε, «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί καλὸ πρέπει νὰ κάνω διὰ νὰ ἔχω αἰώνιον ζωὴν;». Αὐτὸς δὲ τοῦ εἶπε, «Γιατὶ μὲ λές ἀγαθόν; Κανείς δέν εἶναι ἀγαθός παρά ἕνας, ὁ Θεός. Ἐάν θέλῃς νὰ μῆς εἰς τὴν ζωὴν, φύλαγε τὰς ἐντολάς». Λέγει εἰς αὐτόν, «Ποιές;». Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπάντησε, «Τὸ Νὰ μὴ φοβούσης, Νὰ μὴ μοιχεύσης, Νὰ μὴ κλέψῃς, Νὰ μὴ ψευδομαρτυρήσης, Νὰ τιμῆς τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, καί, Νὰ ἀγαπᾷς τὸν πλησίον σου ὅπως τὸν ἑαυτό σου». Λέγει εἰς αὐτόν ὁ νέος, «Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐφύλαξα ἀπὸ τὴν νεότητά μου. Εἰς τί ἀκόμη ὑστερῶ;». Τότε τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Ἐάν θέλῃς νὰ εἶσαι τέλειος, πήγαινε καὶ πούλησε ὅσα ἔχεις καὶ μοίρασε τα εἰς τοὺς πτωχοὺς, καὶ θὰ ἔχῃς θησαυροὺς εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἔλα ἀκολουθεῖ με». Ὅταν ὁ νέος ἄκουσε τὰ λόγια αὐτά, ἔφυγε λυπημένος διότι εἶχε πολλὰ κτήματα. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε τότε εἰς τοὺς μαθητὰς του, «Ἀλήθεια σὰς λέγω, ὅτι δύσκολα πλούσιος ἄνθρωπος θὰ μῆ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Πάλιν σὰς λέγω, ὅτι εἶναι εὐκολώτερον νὰ περάσῃ μιὰ καμήλα ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας παρά πλούσιος νὰ μῆ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ὅταν τὸ ἄκουσαν οἱ μαθηταί, ἐδοκίμασαν μεγάλην ἐκπληξιν καὶ ἔλεγον, «Ποιός λοιπὸν εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῆ;». Ὁ Ἰησοῦς ἀφοῦ τοὺς ἐκύτταξε κατὰ πρόσωπον, τοὺς εἶπε, «Εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' εἰς τὸν Θεὸν ὅλα εἶναι δυνατά».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

δῆποτε τὸ ἐπίγειο καὶ ὄχι στό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Κάθε πάθος, πρόσωπο, πράγμα, συνήθεια, σκέψη ἢ ἰδέα, τὸ ὁποῖο κερδίζει τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε γιὰ χάρη του αὐτὸς νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ θέλημα καὶ τὸ λόγος τοῦ Θεοῦ, λογιζέται ὡς «πλιοῦτος» πού τὸν ἐμποδίζει νὰ εἰσέλθῃ στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Αὐτοσωτηρία καὶ Χριστοσωτηρία. Ἐπειδὴ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τυραννοῦνται περισσότερο ἢ λιγότερο ἀπὸ ἕνα ἢ καὶ πολλὰ πάθη καὶ ἁμαρτωλῆς συνήθειες, οἱ ἀπόστολοι δικαιολογημένα ἀπόρρησαν ἂν ὑπάρχει ἄνθρωπος πού νὰ μπορεῖ νὰ σωθεῖ. Τότε ὁ Κύριος ἀπάντησε ὅτι αὐτὸ τὸ πράγμα, δηλαδή ἡ ἐπίτευξη τῆς σωτηρίας, εἶναι ἀδύνατο γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅμως εἶναι δυνατό στὸν Θεό, διότι στὸν Θεό ὅλα εἶναι δυνατά. Σὲ ἄλλη περίπτωση παρότρυνε τοὺς μαθητῆς του νὰ παραμένουν ἐνωμένοι μαζί του, διότι χωρὶς αὐτόν δέν μποροῦν νὰ κάνουν τίποτε. Ἐπομένως, εἶναι ἀδύνατο στὸν ἄνθρωπο, ὅσο ἐνάρετος καὶ ἂν εἶναι, νὰ

26 Αὐγούστου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ΄ αἰ.).

Ἦχος: γ΄ – Ἑωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιθ΄ 16-26.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Σεπτεμβρίου, ΙΓ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. ιστ΄ 13-24 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κα΄ 33-42.

σωθεῖ μόνος του. Τῆ σωτηρία του ὁ ἄνθρωπος τὴ λαμβάνει δωρεάν, ὅταν πιστεύει στὸν Ἰησοῦ Χριστό, τὸν Θεό καί Δημιουργό τῶν ἀπάντων, ὅταν βαπτίζεται στὸ ὄνομά του, κοινῶνὰ τὸ σῶμα καί τὸ αἷμα του καί τηρεῖ τίς ἐντολές του.

Ἔχοντας ὑπόψη τὰ παραπάνω, ἄς μὴν ἀρκούμαστε σέ μιά ξερὴ τήρηση τῶν ἐντολῶν. Μιμούμενοι τὸν πλοῦσιο νεανίσκο, ὀφείλουμε νὰ ἐπιζητοῦμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ στὴν προσωπικὴ μας ζωὴ, προσέχοντας στὰ λόγια τῆς Γραφῆς καί τῶν Ἁγίων, μελετώντας τίς ἐπιταγές τῆς συνειδήσεώς μας, προσευχόμενοι καί συμβουλευόμενοι τακτικὰ τὸν πνευματικὸ μας πατέρα. Ἀποφεύγοντας ὅμως τὸ κακὸ παράδειγμα τοῦ νεανίσκου, ἄς προκρίνουμε πάντοτε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ ἀναδειχθοῦμε τέλειοι ἐνώπιόν του καί νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε στὴν αἰώνια Βασιλεία του.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Σημαντικὴ δραστηριότητα τοῦ Τομέα Ἱεραποστολικοῦ καί Μορφωτικοῦ ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀποτελεῖ ἡ λειτουργία τῆς Διευθύνσεως Κατηχήσεως καί Νεότητος.

Ἔργο τῆς εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς καλύτερης καταρίσεως τῶν στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας στὸ ἔργο τῆς Κατηχήσεως, σέ μιά ἐποχὴ ἐντονῶν θρησκευτικῶν ἀναζητήσεων, ζυμώσεων καί ἰδεολογικῶν ἀμφισβητήσεων. Ἔχει δέ ὡς ἄμεσο στόχο νὰ βοηθήσει τὴ νεολαία νὰ βρεῖ τὴν αὐθεντικότητα καί τὴ γνησιότητα καί νὰ μεταδώσει σ' αὐτὴ τίς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας.

ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τῆς Διευθύνσεως Κατηχήσεως καί Νεότητος λειτουργοῦν:

- α. Φροντιστήριον Ὑποψηφίων Κατηχητῶν.**
- β. Σεμινάριον Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.**
- γ. Σεμινάριον Ἐκμάθησης τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.**

Γιὰ περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νὰ ἀπευθύνονται στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-346-344 (καθημερινὰ 8 π.μ. – 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότριας - Διευθυντῆς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---